

Ds. J.M.D. de Heer

**Bekering,
hoe gaat dat?**

© 2020 Den Hertog B.V. Houten
ISBN 978 90 331 3041 0
www.uitgeverijdenhertog.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

- Woord vooraf - 7
- Inleiding - 9
- 1. Bekering, zoveel vragen... - 11
- 2. Bekering als je jong bent - 17
- 3. Bekering en verkiezing - 22
- 4. Bekering en zondekennis - 29
- 5. Bekering en Christus kennis - 40
- 6. Bekering en het gebed - 49
- 7. Bekering en bijbellezen - 57
- 8. Bekering en prediking - 63
- 9. Bekering en geloof - 70
- 10. Bekering en strijd - 78
- 11. Bekering en belijdenis doen - 88
- 12. Bekering en het Heilig Avondmaal - 95
- 13. Bekering en ambt - 102
- 14. Bekering en de praktijk - 108
- 15. Bekering en verkering - 115
- 16. Bekering en sterven - 120
- Om verder te lezen - 128

Woord vooraf

Bekering, hoe gaat dat? Deze titel kreeg dit boek mee. Van harte is het mijn uitzien dat vele jongeren aangetrokken worden tot deze titel. Het gaat in de bekering immers om zo'n belangrijke zaak. Vele malen klinkt de oproep in de Bijbel: 'Bekeert u.'

Zonder bekering dwalen we op de brede weg naar het eeuwige verderf. Door de waarachtige bekering komen we op de smalle weg, waar de Heere te vinden is, waar Hij wordt bemind en gediend. Er is geen rijker leven dan dit leven op de smalle weg.

Onder jongeren leven heel wat vragen over de bekering. Dat is me duidelijk geworden uit de vraagbeantwoording in de bijlage Puntuit van het *Reformatorisch Dagblad*. Inmiddels heb ik een lange reeks van vragen mogen beantwoorden, wat ik erg mooi vind.

De heer J. Versloot van uitgeverij Den Hertog kwam op het idee om een aantal vragen over de bekering te verwerken in een boek. De reacties die ik op de vraagbeantwoording krijg, bemoedigen me om met dit plan in te stemmen. Ik wil hem vriendelijk bedanken voor alles wat hij voor deze uitgave heeft willen doen.

Het is altijd mijn behoefte geweest om jongeren te wijzen

op de Bijbel. Dat betekent dat er in dit boek veel verwijzingen staan naar Gods Woord. Deze zijn echt bedoeld om op te zoeken en te overdenken. Daar, in de Bijbel, vind je betrouwbaar onderwijs over de bekering. Laat het daarom je gebed zijn: 'Maak in Uw Woord mijn gangen treden vast.'

Middelburg, januari 2020

Ds. J.M.D. de Heer

Inleiding

Heb je, jonge vriend of vriendin, weleens met heimwee in je hart Genesis 1 en 2 gelezen? Adam kon doen wat God van hem vroeg. Hij kon God liefhebben, dienen en gehoorzamen. Hij hoefde niet bekeerd te worden, niet te smeken om vergeving van zonden.

Heb je weleens met verdriet Genesis 3 gelezen? Hoe ontzettend diep is onze zondeval. We kunnen niet meer wat God vraagt. We kunnen Hem niet meer liefhebben, eren en gehoorzamen. En dat om eigen schuld. Een zware schuld rust op ons; we kunnen onszelf er niet van bevrijden. Bekeerd moeten we worden, maar we kunnen het niet. God vraagt dat we Hem van ganser harte zoeken, maar we doen het niet. Hij waarschuwt ons ernstig voor het eeuwig verderf, maar we luisteren niet. Hij nodigt ons hartelijk en welmenend, maar we komen niet. Veel bijbelteksten zou ik kunnen noemen. Ik wil je vragen om Jeremia 6:16-17 met aandacht te lezen.

Waarom begin ik hiermee? Bij vragen over de bekering kunnen we naar twee kanten uitglijden. Sommigen zeggen: De Heere vraagt dat we zoeken. Ik ben gaan zoeken, dan zal ik Hem vinden, daar mag ik op rekenen. Ik denk niet dat je met zo'n snelle redenering geholpen bent. Anderen zeggen: We kunnen niets anders doen dan afwachten. We zijn immers zondaren? Maar... dat is ook een redenering

die we zo niet in de Bijbel vinden. Dus beide kanten zijn niet bijbels.

Onze onmacht is groot, onze onwil is heel sterk. Zonder wonder van God zullen we ons nooit bekeren. Hoogstens zoeken we naar de hemel om verlost te worden van de straf. Maar we zullen niet oprecht naar God zoeken. Als God ons niet begint te zoeken, is het onherroepelijk verloren. Bij de Schotse prediker Samuel Rutherford las ik: 'Christus is al binnen uw deur, voordat u toestemming geeft om voor Hem open te doen tot uw verlossing. Christus is pas welkom als Hij al gekomen is.'

Wat moet ik doen? vraag je. Denk eens aan een kind dat een hekel aan zwemles heeft. Hij doet niet zijn best en maakt er een rommeltje van. Het kind raakt op een dag te water. Om eigen schuld kan het niet zwemmen. Hij moet wachten op hulp. En toch. Hij roept, schreeuwt, spartelt. Nog nooit heeft hij zo zijn best gedaan om te zwemmen, want het is nu nood. De mensen roepen: Zwemmen! Dan springt een sterke man in het water en brengt het kind behouden aan de kant.

Het is, beste vriend of vriendin, nood in je leven. Nog even en je moet sterven. Sterven is God ontmoeten. Om eigen schuld kun je je niet bekeren, maar het moet wel. Wat is het een wonder dat God leeft. Hij zond Zijn Zoon als Zaligmaker tot deze wereld om het verlorene te zoeken. Daarom kan het. Nog altijd is het woord waar: 'Wie Hem aanroept in de nood, vindt Zijn gunst oneindig groot.' Laat zo je Bijbel maar openliggen bij Psalm 86:5 en 6.

Bekering, zoveel vragen...

Wat kunnen de vragen over bekering zich opstapelen, nietwaar? Zijn er antwoorden op je vragen? Zeker wel, en ze staan allemaal in de Bijbel. Dat durf ik te zeggen, terwijl ik niet eens al je vragen ken. Maar ik vertrouw er hartelijk op dat Gods Woord echt genoeg is tot bekering. De Bijbel is volmaakt, houd daaraan vast. Zoek daarom je antwoorden in het Woord van God. En ook in de preek op zondag, want dan wordt de Bijbel uitgelegd. Die middelen gebruikt de Heere tot bekering (Joh. 5:39; Rom. 10:17).

Hoe weet ik het?

Hoe weet ik of ik bekeerd ben? Een bekende vraag. Een belangrijke vraag ook. Als je het tegen jezelf zegt: ik ben bekeerd, helpt dat? Of als een vriend(in) het zegt? Een ouderling, of dominee? Nee, dat helpt niet. Houd daaraan vast, hoor! Laat jezelf niet door mensen 'bekeren', want dat is bedrog. Mensen kunnen je vragen en je twijfels niet oplossen. Zij kunnen geen vrede in je hart geven. Jouw zonde kunnen ze niet dragen, jouw verknoeide leven kunnen ze niet herstellen. Er zijn wel mensen die je de weg kunnen wijzen. Dat doen ze graag. Als het goed is, wijzen ze steeds naar de Bijbel.

Luister eens naar wat David zegt in Psalm 35:3: 'Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw Heil.' David bidt om de Heilige Geest.

Alleen Hij kan zeggen dat het goed is tussen God en David. Wat is het wonder groot als de Heilige Geest dat zegt, om Jezus' wil. Daar mag je eerbiedig om vragen.

Wat denk je? Is het eerste wat de Heilige Geest in de ware bekering zegt dat je een kind van God bent en dat het goed zit met je? Nee, de Heilige Geest overtuigt eerst van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8). Dat is nodig, want we doen zonden en we zijn zonde. Inderdaad, we verknoeien het steeds weer en we kunnen niet anders. Zo leert de Heilige Geest belijden en bidden wat we lezen in vraag 12 van de Heidelbergse Catechismus: 'Aangezien wij dan naar het rechtvaardig oordeel Gods tijdelijke en eeuwige straf verdiend hebben, is er enig middel, waardoor wij deze straf zouden kunnen ontgaan en wederom tot genade komen?' Kort gezegd: Ik verdien het oordeel, maar kan ik nog zalig worden?

Buig zo voor de Heere, blijf aanhouden, want wie Hem need'rig valt te voet, zal van Hem Zijn wegen leren (Ps. 25:4, ber.). En dat, opnieuw: om Jezus' wil.

Bedrog

Bedrieg ik me niet? Dat is een belangrijke vraag. Het is nodig dat we eerlijk met onszelf omgaan. De dichter van Psalm 139 bad: 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart; beproef mij en ken mijn gedachten. En zie of bij mij een schadelijke weg zij; en leid mij op den eeuwigen weg' (vers 23, 24).

De duivel ziet graag dat we volop van de zonde genieten, niet nadenken over God en over onze ziel en zo verloren gaan. Als hij ziet dat je het leven ernstig neemt, probeert hij het op een andere manier. Dan wil hij je laten voelen dat je een kind van God bent, al ben je nog onbekeerd. Hij

verandert zich dan in een engel des lichts (2 Kor. 11:14). Hij probeert je bijvoorbeeld een blij en vredig gevoel te geven als je de Bijbel leest, zodat je het tijdgeloof verwart met het zaligmakend geloof (Matth. 13:20).

Onthoud één ding. Als God je bekeert, zie je niet opeens dat je een kind van God bent, maar dat je verloren ligt. Dat leert de Heere als Hij de blinde ogen opent voor de werkelijkheid: we zijn van God afgevallen en zoeken Hem nooit meer. Dan laat de Heere zien dat Hij geroepen heeft, maar dat wij niet wilden luisteren (Spr. 1:24, Ps. 53:3, 4, Jes. 65:2). Lees deze teksten biddend of de Heere je ogen ervoor opent.

Misschien heb je al verschillende dingen geprobeerd om te weten of je een kind van God bent. Want je wilt jezelf niet bedriegen. Mag ik je een vraag stellen? Probeer je misschien door goede werken de hemel te verdienen? Weet je dat die weg afgesloten is? (Rom. 3:19, 20). Al onze werken zijn verdorven door de zonde, onze beste werken zijn zo zondig, dat God ze niet kan aanzien (Jes. 64:6; Hab. 1:13). Ik hoop dat de Heere je dat leert, zodat je gaat geloven dat het aan jouw kant verzondigd is. Ik hoop van harte dat de Heilige Geest je zo vanuit de diepte leert smeken om genade, om redding uit je nood door de Heere Jezus. Want bij Hem is de zaligheid te vinden. En Hij is gewillig om deze te schenken.

Waar ligt, ten slotte, voor Gods kinderen de zekerheid? Niet in henzelf, maar in een Ander. Als de Heere in het hart van de Zijnen de Zaligmaker openbaart, dan mogen ze in Hem zekerheid en vastheid vinden. Ze mogen geloven dat Hij kwam om te zoeken en zalig te maken dat verloren was (Luk. 19:10). En dat ook zij, als een verlorene, zijn opgezocht

door het wonder van Gods eeuwige liefde (Jer. 31:3).

Wanneer ben je bekeerd?

De Heere Jezus heeft in Mattheüs 7 gesproken over een boom en zijn vruchten. Er zijn veel mensen die menen dat ze naar de hemel gaan, terwijl ze er nooit komen. 'Velen', zo zegt Hij, 'zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt' (vers. 22, 23). Wat is dat een ernstig woord! Met liefdevolle bewogenheid zegt Jezus: Denk eraan, je hebt maar één ziel, je kunt je maar één keer bedriegen en veel mensen doen dat ook. Als ik mijn bedrieglijke hart leer kennen (Jer. 17:9), zal het een wonder zijn als ik me níét bedrieg.

Nu kan de vraag zich aan je opdringen: wanneer ben je bekeerd? Echt bekeerd zijn Gods kinderen als ze sterven. Dan eindigt de weg van het afsterven van de oude mens en de opstanding van de nieuwe mens (HC Zondag 33). Die bekeringsweg begint in de wedergeboorte (Joh. 3:3, 1 Petr. 1:3). Dan begint ook de droefheid naar God (2 Kor. 7:10). Als God je bekeert – en dat kan nog, want de Heere werkt (Joh. 5:17) – dan word je bedroefd. Waarom? Je leert de werkelijkheid zien, namelijk dat je om eigen schuld God kwijt bent. Daar begint het mee.

Onthoud de orde maar: Godskennis, zelfkennis, Christus-kennis. Rust niet voordat je dat persoonlijk mag kennen. We hebben allemaal een Borg nodig; al het andere valt weg.

Veel vragen

Alle vragen rond de bekering, vragen waarmee we worstelen, laten iets aangrijpends zien. We zijn de weg kwijt. Door onze zondeval zijn we het beeld van God kwijtgeraakt. Kennis, gerechtigheid en heiligheid hebben we verloren. We dwalen als blinden over deze wereld. We weten niet meer wat Gods wil is. En als we Gods wil in de Bijbel lezen, weten we er vaak geen raad mee. De Heere is het zo waard om gediend te worden, maar ons zondige bestaan is onwillig. Heb je daar last van?

Het zou me verblijden als jouw vragen de vragen zijn van Saulus toen hij werd gearresteerd. Eerst vroeg hij: 'Wie zijt Gij, Heere?' En daarna: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?' (Hand. 9:5, 6). Hij wist het niet meer. Met deze nood kwam hij tot de Heere. Van Hem kreeg hij antwoord. Dat antwoord kreeg Saulus niet direct. Als een blinde werd hij naar Damascus gebracht. Het antwoord dat hij daar kreeg, was rijk. De Heere Jezus openbaarde Zich in zijn hart. Dit rijke antwoord was niet eenvoudig. Gods genade vervulde zijn ziel. Dat is rijk. Maar Saulus stond ook aan het begin van een weg van veel lijden om de Naam van zijn Heere (Hand. 9:16-17). Is Paulus ooit beschaamd uitgekomen met de Heere? Nooit. Later zegt hij van Zijn Meester: 'Die ons uit zo groten dood verlost heeft en nog verlost; op Welken wij hopen, dat Hij ons ook nog verlossen zal' (2 Kor. 1:10). Kom je beschaamd uit met de Heere als je als een arme, blinde zondaar of zondares tot Hem vlucht? Nooit. David zegt: 'Zij hebben op Hem gezien, ja, Hem als een waterstroom aangelopen; en hun aangezichten zijn niet schaamrood geworden' (Ps. 34:6).

Wat zijn ze gelukkig die het door het geloof mogen zeg-

gen: 'Want deze God is onze God, eeuwiglijk en altoos; Hij zal ons geleiden tot den dood toe' (Ps. 48:15). Zou je je niet aan deze God en Zijn wijze leiding willen toevertrouwen?